

ישראל 2048 עתיד משותף

תוכנית לאומית לממשלה החדשה | יוני 2019

4

במקום מרכז צפוף
ופריפריה חלשה
- שלושה מרכזים
עצמאיים ומשגשגים

6

אפשרויות הדיור
במרכזים החדשים

8

לחלום בגדול -
ולהפוך את זה
למציאות

10

כך יוצרים שפע של
הזדמנויות תעסוקה
קרובות לבית

12

תחבורה ציבורית
זמינה, שבילי אופניים
והרבה הליכה ברגל

14

הגורם המשמעותי
בבחירת מקום מגורים

לא חלום, לא אגדה

אם היו אומרים לנו שיש קסם שיהפוך את החיים שלנו כאן, בכל אזור, לכל אוכלוסייה, למשגשגים, שוויוניים ובטוחים יותר, היינו נותנים הכל כדי לממש אותו. אז יש כזה דבר בדיוק, רק שהוא לא קסם, הוא לגמרי בידיים שלנו: יוזמת "ישראל 2048 - עתיד משותף" מציגה כמה טוב יכולים להיראות החיים שלנו כאן בשנת המאה למדינה. זה מתחיל עכשיו

לצמות יחד

הפיתוח שמאפיין את ישראל מתמקד כמעט כולו במרכז | למדינת ישראל יש את כל הכלים לשנות את המציאות, להקל על העומס ולהביא את השגשוג גם לנגב ולגליל | איך הופכים את הפריפריה של היום למרכזים החדשים של מחר? בונים יחד את סיפור ההצלחה הישראלי

מאת יואב בירנברג

גם עין של, שותף מנהל KPMG, שותף להתרגשות "חייבים לחולל שינוי גדול", הוא אומר: "אם הדברים יימשכו כפי שהם מתנהלים היום, ללא שום תכנון אסטרטגי ארוך טווח, האנשים יצביעו ברגלים. במרכז הארץ יהיה ריכוז אוכלוסין גבוה בזכות האפשרויות הגדולות שהוא מציע – בתחומי התעסוקה, הביילי, החינוך והרפואה. החברה מעממות אור שעומדים בראש המיזם המפואר הזה, הביאו לדיון את הרציונל של החשיבה האסטרטגית. הכוונה היא שאותם יתרונות שיש למרכז להציע יהיו גם מנת חלקם של אזורי הנגב והגליל".

מדינת ישראל נמנית עם המדינות המפותחות בעולם. לאורך שבעים שנות קיומה הגיעה המדינה להישגים חסרי תקדים, ביניהם קליטה של יותר ממיליון עולים, אחוזי אבטלה נמוכים ופרסי נעל רבים ביחס למספר התושבים שבה.

עם זאת, למרות שגשוגה הכלכלי של המדינה, רוב תושבי אינם נהנים מהשגשוג. אוכלוסיות גדולות כמעט ומודרות מהאפשרות להתקדם באותו הקצב אל חיים משופרים יותר. אוכלוסיות המדינה צומחת בקצב מהיר אך הצמיחה מתמקדת בינתיים במרכז הארץ. הנגב והגליל, למרבה הצער, עדיין מתפתחים בקצב איטי מדי, ומתקשים להדביק את קצב הצמיחה של המדינה. האוכלוסייה הבודואת, האוכלוסייה החרדית וצפון ערבי ישראל נחשבים אוכלוסיות מוחלשות במקום המדינה.

הקוטביות בין האזורים גדלה והמובילות החברתית יורדת. לאור מצבה הכלכלי, למדינת ישראל יש את כל הכלים והמשאבים הנדרשים כדי לשנות את המציאות, כשהדבר נתון להחלטת קברניטי המדינה בלבד. אז איך מקדמים את החזון ומפריחים גם את הפריפריה?

רעיה שטראוס בן-דרור, אשת עסקים, יזמית חברתית ופילנתרופית, תולה הרבה תקוות ביוזמת "ישראל 2048 – עתיד משותף". "בעשור האחרון אני ממקדת את פעילותי בקידום קפיצת מדרגה בגליל המערבי והעלאת רמת ואיכות החיים שם", היא אומרת. "הקמת את מיזם 'רוח הגליל', שנועד לקדם פעילות בתחומי התעסוקה, בריאות, תעשייה ורבות תרבותיות קיבצו יחד כמאיתים פעילים ומנהיגים מהאזור, וסביב שולחנות עגולים, במשך מספר חודשים, גיבשם המלצות פעולה בתחומים אלה. כצעד ראשון אני כבר מפעילה את 'אוצרות הגליל', מיזם התיירות הפרטי הגדול בישראל, שהביא תוך שלוש שנים להכפלת נפח הפעילות בגליל המערבי".

כלכלי אחד עמוס וצפוף. תלות כזאת, ללא היערכות מתאימה בסוגיות חשובות כמו דיוק, תחבורה, צפיפות ואיכות חיים, רק תגביר את הפערם הקיימים ותפגם באיכות החיים של כולנו. חמור מכן, הנגב והגליל צפויים לתפקד אז כאזורים נחשלים. האוכלוסיות הנחשבות היום כמוחלשות כלכלית – ערביי ישראל, הבודאים והאוכלוסייה החרדית – יהיו 50 אחוז מתושבי המדינה כיום על ארבעה מתושבי הנגב והגליל, האחד, צמיחה כלכלית. מגמות, כתושבי אזורים נחשלים מבחינה סוציאקונומית מחמוד אל עמו, מנכ"ל החברה הכלכלית רהט, שנתרם למיזם הזה, מייחל לשינוי. "אחד הפרויקטים שהמלצנו עליו הוא להקים יישוב אל-שבטי, ברמה סוציאקונומית גבוהה, שאינו מחולק, כמו היישובים הבודאים כיום, לפי שבטים", הוא אומר. "יש היום שבועה יישובים בודאים מוכרים בנגב – יישובים שיש בהם תשתיות – לצד יישובים לא מוכרים, שבהם אין חשמל, מים ושאר התשתיות ההכרחיות. היום, הברירה היחידה שעומדת בפניו, היא להתגורר רק בתחומי השבט שלי, ואילו היישוב החדש יקלט אנשים רצינים מבחינה כלכלית מכל מיני מקומות. הנגב חשוב לנו בדיוק כמו שהוא חשוב לאחרים. הרעיון הוא שיהיה טוב לכולם בלי שום קשר ללאום ולשיוך. את רוב האנשים בפזורה הבודאית לא מעניינת פוליטיקה, אלא נבאי מחיה טובים יותר".

דניאל בירנברג

רעיה שטראוס בן-דרור

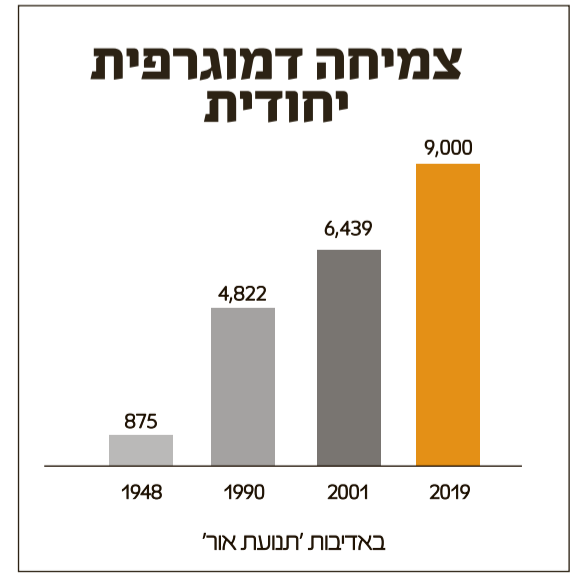

מחמוד אל עמור

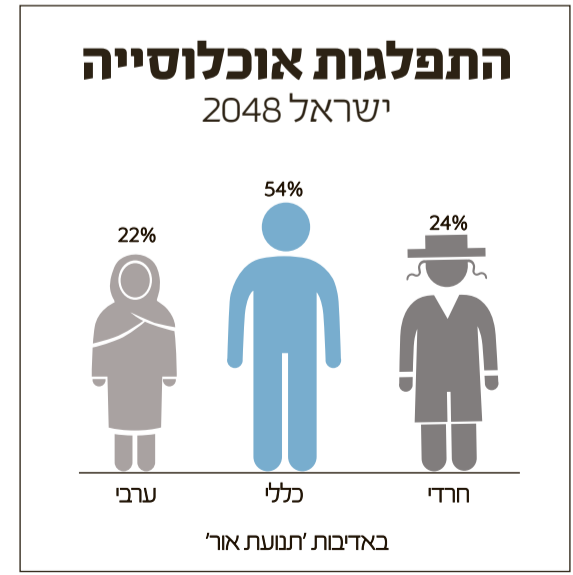
האדיר על התשתיות ובכשישים, שצפוי להתעצם. "מבחינת רמת ההכנסה וההגירה השלילית, הנגב והגליל הם מוקדי הפריפריה, למרות שגם ירושלים וחיפה, מהווים במידה רבה אזורי פריפריה", אומר פרופ' שלמה חסון, ראש מרכז שאשא למחקרים אסטרטגיים, האוניברסיטה העברית. "אני מוביל צוות חשיבה שעוסק בנושאים אלה. פיתחנו חזון שבו שמנו דגש על ארבעה בדים מרכזיים. האחד, צמיחה כלכלית. מדובר בהעלאת רמת ההשכלה והכישורים, הגדלת הפריון והצמיחה הכלכלית, הגדלת התעסוקה וההכנסה ופיתוח הכפר בכל אזורי הפריפריה. הנושא השני הוא הכלה חברתית. צריך לפתח קהילות חזקות, מגוונות ואטרקטיביות, ולפרס את הדיור לאזורי הפריפריה כשהוא משולב בחינוך, תעסוקה ותשתיות. הגורם השלישי הוא קיימות – טיפוח ושמירה על הסביבה והמורשת ומתן מקום מרכזי לכפר. הגורם הרביעי הוא חוסן. חלק גדול מהיישובים האלה הם יישובים שיושבים הברירה היחידה שעומדת בפניו, היא להתגורר רק בתחומי השבט שלי, ואילו היישוב החדש יקלט אנשים רצינים מבחינה כלכלית מכל מיני מקומות. הנגב חשוב לנו בדיוק כמו שהוא חשוב לאחרים. הרעיון הוא שיהיה טוב לכולם בלי שום קשר ללאום ולשיוך. את רוב האנשים בפזורה הבודאית לא מעניינת פוליטיקה, אלא נבאי מחיה טובים יותר".

במקביל ליוזמת "ישראל 2048 – עתיד משותף", פועלת גם יוזמה ברוח דומה, "ישראל 100". זו יוזמה לתכנן אסטרטגי לקראת 2048, שאותה אנו מובילים, מתגאה פרופ' שמאי

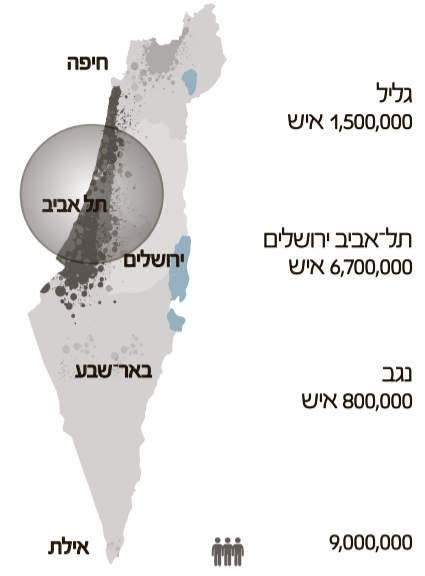

אסף, אדריכל ובונה ערים מהתכנון. "לאורך כך חברו שבעה מוסדות אקדמיים בארץ תחת המטרייה של חמישה איגודים מקצועיים בתחומי התכנון ומערכת השלטון המקומי. עד 2048 נצטרך לבנות כאן עוד ארץ, עוד מדינה. נצטרך לתת בה מענה להכפלת האוכלוסייה ולשגשוג כלכלי וחברתי בתחומי הדיוק, התעסוקה, במוסדות, בשירותים ובתשתיות".

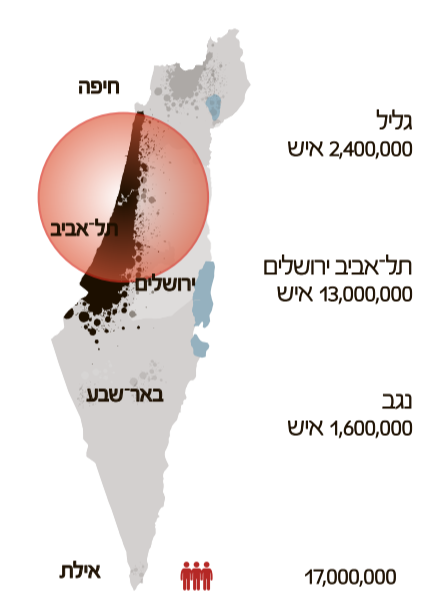
הנגב והגליל יהפכו, כך מאמינים כל השותפים למיזם "ישראל 2048 – עתיד משותף" ולחזון, למנועי צמיחה לאומיים ויהיו מרכזים עצמאיים שמהווים אבן שואבת לאוכלוסייה המחפשת איכות חיים, והודדמיות להגשמה עצמית וערכית בישראל דניאל ברינבאום, מנכ"ל סודה סטרים ישראל, הוא אחד המאמינים הגדולים בחזון הזה. "סודה סטרים מוכיחה שיש דרך לעשות עסקים מחוץ לתל-אביב ושאפשר לבנות סיפור הצלחה ישראלי ביחד, יהודים וערבים בשלום ובידידות, תוך יצירת אלפי מקומות תעסוקה בנגב", אומר בירנבאום. "אני מאמין שאם נשלב ערכים של כבוד ושוויון לתוך העשייה היוזמית שלנו באשר היא, נצליח לחיות כאן בדו קיום אמיתי, שיוביל אותנו לצמיחה כלכלית וגם ללכידות חברתית. בשבילי הנגב, שדה בוקה, הוא המקום בו גדלתי, אך גם מקור לאופטימיות ולתקווה למדינה שלנו. 'בנגב יבחן העם בישראל ומדינתו', אמר דוקן. אני בתחושה ואמונה שאנחנו בדרך הנכונה לעמוד בהצלחה במבחן הקיומי הזה עבור מדינת ישראל כולה".

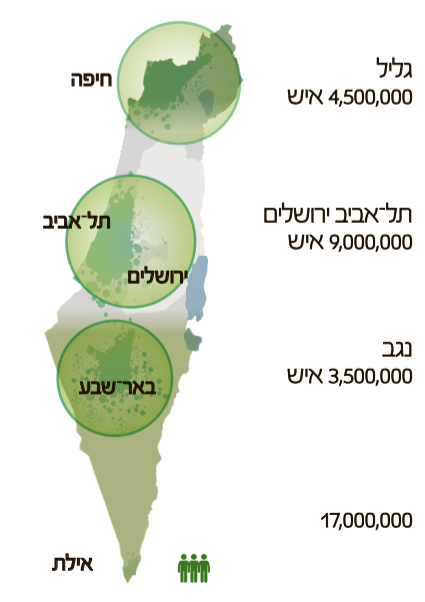
ישראל כיום מצוי 2019

עתיד ישראל צפוי 2048 מרכז 1 לישראל

עתיד ישראל רצוי 2048 מרכזים 3 לישראל

באדיבות "תמונת אור להתיישבות בנגב ובגליל" כל הסיבות שמותר לתמונת אור ושותפיה - "ישראל 2048 - עתיד משותף"

ויש לנו בית

חזון הדיור כך צריך להיראות שוק הדיור בישראל בת ה-100

ארד מלצר

מייחוח פיתוח "לערים שוות" במרכזים החדשים בנגב ובגליל. אחרי הנגב והגליל יצטרפו למרכזי הביקושים ועל ידי כך המרכז הקיים יתאזן וימשיך בצמיחה בריאה. שליטת מדינת ישראל בקרקע, בפיתוח התשתיות ובכלי התכנון והמימון מאפשרים לייצר היצע בכמות ובאיכות. התכנון האדריכלי, ההתחדשות העירונית, הדיור להשכרה ודיור בר-השגה, יהיו אפשריים בכל עיר בישראל כלי מימון הנהוגים בעולם יממשו יזמים ומשקיעים לתמוך בשוקים הצומחים בתוך ישראל. על ידי רכוש השקעות במרכזי הצמיחה החדשים של ישראל הנגב והגליל הופכות את ערי הפיתוח למוצר הממורים המבקש בישראל. מיליון צעירים מצטרפים בעשור הקרוב לערים, שמשלבות אווירה כפרית, תכנון אדריכלי ייחודי וחדשנות של שכונת קהילתיות, חכמות, ירוקות ובריאות, המאפשרות עבודה מרוחק/מהיבית, גמישות תחבורתית בתוך השכונה, בין השכונות ובין העור לליבת המרכז החדש. כל מה שאורח במדינה מחפש ומבקש הוא יכול למצוא בעיר, בדגש על הפיכת כל שכונה לקהילה עצמאית, במודל של שכונת חיים או שכונה 360.

הדגש של ההשקעות בשנים הקרובות צריך מצד אחד לאפשר תכנון איכותי ויצירת שיתוף בסיס בעיר שיביא את רמת ואיכות הבריאות, התרבות, החינוך והביטחון האישי לרמה הגבוהה בישראל. ומצד שני השקעות עתק ביצירת תשתית תעסוקה; חללי עבודה, מענקים ליוזמות ומשקיעים, עידוד סטודנטים להישאר ויצירת הכשרות לפני התעסוקה של העתיד. עלינו לבנות את ישראל שוב ב-30 שנה, הדיור הוא המפתח לחלוקת משאבים, תושבים וצמיחה בת-קיימא.

ארד מלצר, יו"ר דירקטוריון בית חולים הדסה

הדרך למשוק צעירים לקבוע את ביתם במרכזים החדשים העתידיים בנגב ובגליל היא לכרוך את תכנונו של דיור בר השגה במעטפת שלמה שתציע את כל הפתרונות יחד: חינוך טוב, מערכת בריאות ברמה גבוהה, תעסוקה קרובה וחיי תרבות וחברה עשירים

מאת ראובן וייס

שווה", שכשמה כן היא - נועדה להאיץ את תהליכי השוויון והצמיחה של ערים ולהפוך אותן לערים ששווה לחיות בהם. התוכנית כוללת ארבעה מרכיבים עיקריים: גיבוש תוכנית צמיחה עירונית-כלכלית-עסקית, פיתוח והעצמת שכונות קיימות במטרה שלא ייווצר פער חברתי גדול לעומת שכונות הנתיד שיקומו, פיתוח זהות וגאווה מקומית אצל תושבי העיר, וכן הנגה של תהליכי פיתוח על ידי התיישבותם של "גרעיני יוזמה" בעיר, כלומר קבוצות שיכולות להוביל יוזמות בעלות השפעה רחבה בתחום העסקי או החברתי.

לדברי בני דרייפוס, מנכ"ל משרד הבינוי והשיכון, אשר משרדו ממוביל המיזם: "משרד השיכון ביחד עם תנועת אור ועם המשרד לשוויון חברתי, משקיעים בפרויקט 'עיר שווה' שיאפשר בתוך כמה שנים לעיריות הפיתוח להיות ערים של איכות ומציאות ששווה לחיות בהן ולהשקיע בהן". גם בהתאחדות בניו הארץ, הארגון היציג של ענף הבנייה בישראל, שותפים פעילים בחזון פיתוח הנגב והגליל "חזון הפיתוח העירוני בנגב ובגליל יפזר נכון ומאוזן יותר את אוכלוסיית המדינה ויאפשר גם ליוזמים ולקבלנים להגיע לשוקים חדשים", מעריך חיים פיגלין, סגן נשיא ההתאחדות. תומר גוטוולף, מתכנן מחוז דרום במנהל התכנון, וידע

קרוב ל-300 משכורות ממוצעות בישראל. זה פחות או יותר מה שנדרש כדי לקנות דירה בתל-אביב. 173 משכורות לדירה באזור המרכז. הרבה יותר מהממוצע במדינות ה-OECD. מבט קדימה מראה שהמגמה הזו רק הולכת ומתחזקת. לישראלים ידרשו יותר ויותר משכורות כדי לקנות את אותן דירות אם הצפי לפיזור הדמוגרפי במרכז - 13 מיליון איש בשנת 2048 - אכן יתממש הפיתוח, על פניו, המתבקש: לפזר את האוכלוסייה בחלקים נוספים במדינה, דבר שיביא בהכרח לרידה במחירי הדירות. משרד הבינוי והגליל לא זכו אף פעם לאותן השקעות בהן פונק המרכז. לצד דיור זול יותר הם יכולים להציע פחות אפשרויות תעסוקה ומערכת החברה מסורבלת ולא מותאמת. עד שנת המאה הבעיית האלה רק יילכו ויחמירו ללא תוכנית שתצא לדרך כבר עכשיו ותיבא לאכילתם של האזורים הפנים בישראל.

כדי להרכיב את החזון לשנת המאה למדינה, הוקמה במסגרת יוזמת "ישראל 2048 - עתיד משותף" "קבוצת ה-100", שבה חברים נציגים מכ-200 ארגונים שונים, עמותות חברתיות, אקדמיה, עסקים, ממשל ועוד. מאיר פרי, מנהל אגף אסטרטגיה, תכנון ומדיניות ברשות מקרקעי ישראל, שימש כראש צוות הדיור של היוזמה. "בדקנו איך ניתן להפוך את הנגב ואת הגליל למנועי צמיחה לאומיים", אמר פרי. "להפוך אותם למרכז עצמאי עבור האוכלוסייה שגרה בהם בשורה התחתונה, המלצנו על כמה דפוסי עבודה: חשיבת אשכול - חילקנו את הנגב ואת הגליל לשישה אשכולות. בכל אשכול שכהי יש כמה ערים/מועצות/יישובים שיש ביניהם סכנון והם משתפים פעולה במטרה להשגת המטרות שלהם. לחשיבה המשותפת וגם לגודל, כאשכול ולא כיישוב בודד, יש משקל ומשמעות".

במסגרת מיזם "ישראל 2048" פותחה גם תוכנית "עיר

חיים פיגלין, בני ביטון, בני דרייפוס

מפת האוכלוסיה בישראל 2048 מצב רצוי במרכזים החדשים

סה"כ בישראל 17,000,000 תושבים

3 צעדים להפיכת הנגב והגליל למרכזים חדשים - דיור

- 1. הפיכת שכונות - לקהילות חיים הוליסטיות**
תכנון וביצוע פיילוט ב-30 שכונות בהיקף של כ-100 מיליון שקל ליצירת שכונות בהן מוטמעים עקרונות פיתוח בר-קיימא, הכנסת הטבע לעיר ועירוב שימושים. זאת לצד פתרונות דיור להשכרה, אפשרויות תעסוקה, בילוי, תרבות ובריאות בתוך מתחם המגורים. גרעיני יוזמה יפעילו רשת חברתית המייצרת הדדמניות וערבות הדדית בין כלל התושבים. בדגש על תשתיות ובינוי, מרחב טבעי וציבורי, ושימוש יעיל במשאבים.
- 2. חבילת קפיצת מדרגה עירונית - פרויקט עיר שווה**
השקעה של 30-50 מיליון שקל בעיר. מתן חבילת איכות מותאמת לכל רשות מקומית בנגב ובגליל לטובת תכנון חדשני בכלל תחומי החיים. החבילה תכלול תוכנית עסקית, תוכנית אדריכלות ליצירת שפה ייחודית לכל עיר, שימוש יעיל במשאבים ומיצוב העיר לקראת קמפיין לתושבים, יזמים ומשקיעים, בפועל יוכנו מתחמי תעסוקה, תוגש התחברה הציבורית, שדרוג החינוך וסל תרבות ובינוי.
- 3. אשכול רשויות כמרחב צמיחה**
מתן סמכויות, כלים ותקציבים לאשכולות האזוריים לטובת תכנון המחבר ומסנכרן בין תחומי החיים. תקצוב פיתוח ממוני צמיחה עסקיים, לצד מתחמי בילוי ותרבות, טבע ומורשת לכלל התושבים. האשכולות יעבדו בשיתוף פעולה לקידום מטרות משותפות, תוך שהם מקשרים בין הרמה הלאומית לרמה המקומית.

מסבירה ורד סולמון-ממן, האדריכלית הראשית במשרד הבינוי והשיכון, "מיד אחרי אישור התוכנית התחלנו לחשוב מה עושים? איך מתכננים. בפעם הראשונה התחלנו לעבוד בשיטה של תכנון אזורי. מה שחשוב בעינינו, לפני הדיור היא התשתית התומכת - התחבורה הציבורית ומרכזי התעסוקה. רק אחרי שהם יהיו בשטח, תכנון על פיהם את הדיור: התחלנו בתהליך מרתק, שחצה את גבולות המשרד. פנינו למשרד התחבורה, שעובד איתנו צמוד. המנכ"לית, קרן טרנר, הבינה את החשיבות ונתנה כסף לתכנון התחבורה הציבורית באזור הזה, שיסתיים עד סוף השנה. במשרד האוצר ראו את התוכניות והבינו שהדרך הזו טובה. בפסח האחרון דלית זילבר, ראש מנהל התכנון, אישרה לי: 'תפתחי עוד גוש אזורי כזה'. הפעם זה יהיה בחלקה הצפוני של הארץ".

אלא שעל אף החזון והאופטימיות, הדרך עדיין ארוכה מאוד. "תוכנית 2040" הציבה למחוז הצפון במנהל התכנון יעד של הוספת 440 אלף יחידות דיור. "כרגע חיים במחוז כמיליון וחצי תושבים, והנחת העבודה היא שעד אז נגיע להכפלת האוכלוסייה במחוז", מסביר יהונתן כהן-ליטאנט, מתכנן מחוז צפון במנהל התכנון. "הדרך לתוספת מספר יחידות הדיור הנדרשות היא בעיקר התחדשות עירונית, אלא שבמחוז הצפון ערכי הקרקע נמוכים ואין הצדקות כלכליות לפרויקטים של תמ"א 38 או של פינוי בינוי, כמו שנגשים במרכז".

בעיה נוספת, עמוקה ונרחבת הרבה יותר היא גישתה הביססית של ממשלת ישראל לתכנון האסטרטגי. כל "תוכנית 2040" נבנתה על סמך הפיזור הנוכחי הקיים של האוכלוסייה, ולא במטרה לשנות אותו ולהביא לפיזור שייצור איזון. עד לשנת המאה - 2048 - נותרו עוד 29 שנה בלבד. בהשקעות נכונות - ניתן לפחות להתחיל לעכוין לשנות מהיסוד את אותם גורמים. ■

חזון מפת העתיד של ישראל להפוך חלום למציאות

הפרק הבא בתולדות המדינה: לא פריפריה אלא מרכזים חדשים בנגב ובגליל

- 1 חיפה, עיר הראשה של הגליל המערבי, בדומה לקופנהגן, עיר נמל בינלאומית, המושכת מיליוני תיירים בשנה.
- 2 עכו, עיר משמעותית באזור, המהווה בית ליותר מ-100 אלף תושבים, אמפי אופרה המושך מאות אלפי תיירים בשנה.
- 3 נהריה, ביה"ס בינלאומי להבטיקה רפואית.
- 4 אזור כרמיאל, קלאסטר תעשייה וייצור מתקדם.
- 5 קריית שמונה, מו"פ בתחום המזון.
- 6 צח"ה, עיר הראשה של הגליל המערבי והגולן.
- 7 צח"ה, קלאסטר ביוטק ורפואה.
- 8 נצרת, Arabic Culture Center.
- 9 נגלן, אזור בעל משמעות במרחב, בית ללמעלה מ-100 אלף תושבים, התמחות בינלאומית בתחום החינוך.
- 10 כנרת, רכבת קלה סובב כנרת המחברת את הגולן וצח"ה, תמשוך עשרות אלפי תיירים בשנה.
- 11 עפולה, תשתיות ותחבורה חכמות ממערב לירושלים, תירות תרבות.
- 12 דרום יו"ש, תירות סביב סיפורי התנ"ך.
- 13 מעט דרום מירושלים (במערב), הייטק ומדעי החיים.
- 14 שדרות, אזור תעשייה בינלאומי.
- 15 אופקים, מרכז אגרוטק.
- 16 רהט, עיר משמעותית במרחב, בית לכ-3000 אלף איש, מהווה את המרכז הבינלאומי לטכנולוגיות וחדשנות בשפה הערבית.
- 17 צח"ה, קלאסטר ביוטק ורפואה.
- 18 נצרת, Arabic Culture Center.
- 19 נבטים, נמל תעופה בינלאומי.
- 20 דימונה, עיר משמעותית במרחב, בית למעלה מ-250 אלף תושבים.
- 21 ליד דימונה, פארק דיסני.
- 22 מרכז החלל ורכבי העתיד.
- 23 ספארי מדברי.
- 24 אילת, עיר משמעותית במרחב, בית לכ-250 אלף תושבים, רכייה בינלאומית המושכת מאות אלפי תיירים בשנה.
- 25 ערי העתיד.

המצוי והרצוי

כך ייראו תחומי החיים המרכזיים אם נמשיך באותה הדרך - לעומת איך יוכלו להיראות אם נרחיק ראות ונתכנן קדימה

המשך המגמה הנוכחית	חזון עתיד משותף	המשך המגמה הנוכחית	חזון עתיד משותף
היווצרות גוש אחד של איכות חיים מבאי האצה בביקושים לעומת חוסר בהיצע מתאים בלחות הזמנים ועימו דיוור ברמה נמוכה ועלות גבוהה	דיוור	גם כל התוכניות יתממשו כולל המטרה בתל אביב וכלל המחלפים והכבישים, במקרה הטוב המצב יהיה דומה להיום, כאשר מאות מיליארדים הושקעו בעצמם בעבר ולא בעתיד	תחבורה
מרכזים חדשים עם נגישות גבוהה פנים עירונית ומרחבית, מפחיתים התלות ברכב פרטי חוסכים בגודש ובין האזורים, כ-80 אחוז מתושבי הפרפריה במצב סוציו אקונומי נמוך	תחבורה	בהתרחקות של 13 מיליון אנשים ויותר בגידה אחת צפופה, רמת הידחום, הקרבה לטבע והיכולת לחיות חיי איכות נעלמת	סביבה
ריכוז אוכלוסין גבוה באזור אחד במדינה, השארת גבולות המדינה בעלי פוטנציאל פגיעה גבוה	פריון	הצמיחה מחוזקת, מותנת ומבוססת על מנוע אחד, מוגבל בשטח, בתחומי הפיתוח הכלכלי ומייצר מדינה סביב היי-טק בסיסון עסקי-תעסוקתי גבוה, כאשר שאר חלקי ונכסי המדינה לא ממומשים	צמיחה
הן בתוך אזור תל-אביב וירושלים, הן באזורי הצפון והדרום, פערים גדלים בפנים ובין האזורים, כ-80 אחוז מתושבי הפרפריה במצב סוציו אקונומי נמוך	שוויון	ישראל ממקסמת את הנכסים שלה בצפון ובדרום, מתחברת לתוכניות ולצמיחה הבינלאומית במכלול נכסים, כל התושבים הם חלק מהצמיחה ונוצרים עוד צרכנים ונותני שירותים	יוקר מחיה
מסה קריטית של אוכלוסיה מגבירה את ההשקעה בביטחון, מיהירות ועוצמת התגובה, איזון בין אוכלוסיות מייצר מניעה של פשע מוגבר	ביטחון	שוקים חדשים וצומחים בצפון ודרום המדינה, ייצור הרבה התחלות חדשות, עסקים המשוועים לצרכנים וקהל, שק מאזן בכל המדינה במחירים שווים לכל נפש	

לצד מפעלי חלל ורכב מתקדמים, מפעלי כימיה תהליכית המחלפים את אלו של מפרץ חיפה שמזמן כבר אינם שם. ובמפרץ חיפה עוד 100,000 יחידות דיוור מהן ניתן לצאת לרחובות, שהם בעצם תעלות באמצעות סירות. מרכזי בריאות ייחודיים ברמה בינלאומית מפוזרים בין מרכזי הרפואה בגליל, מכוני ביוטק ומזון פורצי דרך, לצד תעשייה מתקדמת מזמינים אלפי תורות מהעולם לקבוע את מקומן דווקא בגליל.

המסה הקריטית האנושית בכמות ובאיכות במרכזים החדשים של ישראל בנגב ובגליל, מייצרת תעסוקה בשפע ועל בסיסה גל ביקושים שבזכותם הצעירים יכולים להגיע לדירה ולהזדהות נכרת בעלות המחיה. התחבורה הציבורית האוטונומית, המבוססת על ארגון יחיד, היא בתדירות, איכות ורמת שירות שמיינת את ארבע הפרטי, החיסכון בהוצאה, בדיווח ובפקקים יוצרים איכות חיים מהטובות בעולם.

נשמע רחוק? חזון המרכזים החדשים של ישראל היה צריך להתחיל כבר מזמן. יש לנו שנים ספורות לטעת את זרעי העתיד; לזרוע נשאר עם, שנמשך להיות אומה של חדשנות, לא רק בטכנולוגיה, אלא במוסד, בערכים, להוביל את העולם בפתרונות יצירתיים בכל אתרי החיים, לקרוא מורכבות העתיד: ישראל בגל ההתבכרות אך בשיא עוצמתה מזה אלפיים ויותר שנים. לו רק נדע לאחד כוחות ומוחות פנימה, להישיר מבט איש לערוה ולעודד ומתוך משק כנפי ההיסטוריה לכתוב ביחד בקוד פתוח, בחדשנות און-קו, את דברי תולדות ישראל נכל למר לעצמנו, ללדינו ולהתאגדות בפני חברינו שאנחנו חיים בארץ שאינה המקום שרובנו טוב לחיות בו. בעולם.

חני פלמר, מנכ"ל תנועת אור, יוזמת ישראל 2048

על אזור גוש דן. תארו לכם שמתוך 17 מיליון האנשים החיים בישראל בשנת 2048, 9 ולא 13 מיליון יגורו באזור המרכז. לצידם יגורו עוד 3.5 מיליון איש בנגב ועוד 4.5 מיליון איש בגליל במרכזים החדשים. ערי הפיתוח, הפנס למוצר המגורים החם והמבוקש בישראל, בית לעוד מיליון אנשים, בעיקר לצעירים הבוחרים לגור בשילוב שבין הכפר לעיר. מקום בו כל שכונה היא קהילה תוססת, זמינה ומזמינה, שבה יש להם אפשרות להיות חלק מעיצוב עצמם ומדינתם. עם משון תעסוקות, אפשרויות בילוי ותרבות, הטמונים באוצרות הצפון והדרום, שעוד לא השכלנו לגלות. מנוע צמיחה על-אזורים ובין-בשתיים, כמו גם פנים עירוניים, יספקו למעלה ממיליון משרות בתוכנית העסקית של ישראל לאזורים שפעם נקראו פריפריה והפכו לשוקים צומחים הנהנים מיזמות והשקעות.

ערי הראשה של המרכזים החדשים, באר-שבע וחיפה, כל אחת עם יותר ממיליון תושבים, לצדן מרחבים מטרופוליטניים מרחבי עכו-נהריה וצפת-חצור בצפון.

תעלת הימים שמובילה מהים התיכון דרך הגליל לכנרת מים מותפלים ומעלה אותה על גדותיה עד שהירדן שב לחיים ומזיחה את ים המלח ומדחום, הם האדום מחיה את הערבה ומייצר אגרה אדירה כשמשפך לדרום ים המלח. צמיחה אזרחית ושפע הודמנות בתחומי התיירות, הארגוניה והחקלאות והתמודדות עם אתגרי האקלים הפזיזים.

הנגב הפוך לאתר תירות בינלאומי ויפגע כגשר בין-בשתי בין אפריקה ואסיה לבין אירופה. מנוע צמיחה בתחום טכנולוגיות מדבר, אגרו-טק גדולי מרפא, מרכזי לוגיסטיקה של ענקיות השילוח,

מה הסיפור שלנו, של הילדים שלנו? איך מייצרים מרחק אחד שמחבר את כולם ומשנה את פני עתיד המדינה? איך הופכים חלום ומציאות?

אם היו אומרים לנו שיש קסם שהופך את החיים של כלל התושבים ובכלל הנמוקות ובכלל התחומים במדינת ישראל לפשוטים, קלים, משגשגים, ערכיים, מוסריים, שוויוניים, זמינים, בטוחים, איכותיים ובצמיחה מתמדת - האם לא היינו משקעים הכל בקסם הזה?

אם חצי חיים אנו, אי אפשר לבקש שינוי ולעשות עוד מאותו דבר הפרדיגמה הישנה להשתנות; ההשקעות, סדרי העדיפויות, החשיבה ושיטת החישוב. אי אפשר להמשיך במצב של עסקים כדגל בישראל אתגרים ברמת הפרט ואתגרים ברמת המדינה, האם יש אפשרות לתת מענה לכולם בנשימה אחת?

האתגר המורכב הניצב לפתחינו הוא הודמנות. הכפלת אוכלוסיית המדינה לקראת שנת 2048, הצורך לבנות את המדינה שוב ב-30 שנה - יכול להיות דווקא הדבק המחבר והאגרה שתאחד את האוכלוסיות השונות בישראל ותביא מזרז לכאבים ולשאפויות של 71 שנה.

מדינת ישראל הפרק הבא: הפרק הזה יוודא ש-75 אחוז משטח המדינה בנגב ובגליל הופך למרכזים מובילים ושמנוע הצמיחה במרכז הנוכחי ימשיך לנסוק, תוך פתרון למצב הפקקים, הידחום, הצפיפות, יוקר המחיה והדיוור; על ידי ריסון ביקושים לא בריאים שהשוק לא עומד בהם.

בפעולה פשוטה, בהשקעה שיוצרת חיסכון אדיר למשק, במקום לעשות עוד מאותו דבר ובאותו מקום, ניתן את מה שמגיע כבר מזמן לתושבי האזור הנגב והגליל וייצור בעת ובעונה אחת הקלה אדירה

חני פלמר

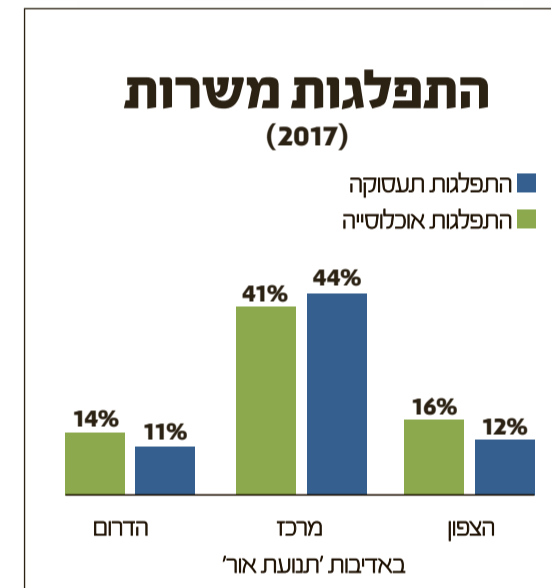
לעבודה ולמלאכה

אחד המפתחות העיקריים להפיכת הנגב והגליל למנועי הצמיחה של ישראל הוא תחום התעסוקה | יצירת היקף נרחב של מקומות עבודה תגרום לאנשים לנצל את האפשרות לרכוש דירה במחיר נמוך יחסית במרכזים החדשים

מאת ראובן וייס

יוני נבו (48) עדיין זוכר היטב את שש השנים שבהן נאלץ לנסוע מדי יום מהיישוב שמשית שבצפון, לעבודתו בתחום ההייטק בתל-אביב. "תענוג מפוקפק", הוא מגדיר את אותו נסיעות יומיומיות. לפי כמעט שמונה שנים, כשהקים את חברת הסטארט-אפ שלו, הוא בחר לעשות זאת בכפר יהושע שבמעמק יזרעאל. "ניו, אחד השותפים שלי, הוא מכפר יהושע, שבעמק יזרעאל שרצינו לעבוד ממנו", הוא מסביר. למרות הריחוק מהמרכז, החברה שהקימו נבו וחבריו - "סימאלין" - שעוסקת בתחום המציאות הרבודה, נרכשה לפני כשנתיים על ידי חברת הענק הבינלאומית סנאפצ'יט בסכום מוערך של עשרות מיליוני דולרים. במשך כשנה וחצי לאחר המכירה המשך נבו לשמש עוד כמנכ"ל שכיר בחברה, ולפני כשנה פתח בחיפוש נוסף: "חיפשי יזמות נוספת שתשלב עסקים וטכנולוגיה עם אימפקט חברתי, ובישראל, אומר נבו, שבעקבות חיפושיו נרתם לסייע לחינוך פלמ"ל מנכ"ל תנועת אור ליישוב הנגב והגליל. "ההירחמות שלי לסייע לאור היא שילוב של שתי סיבות", מפרט נבו. "קודם כל כי צריך נקודה חייבים להתעקש שזה יקרה, כי זה חיוני. שנית, זה אזור מדהים, עם אווירה אחרת ועם הרבה מרחב שמאפשר להתרחב. אנחנו למשל הקמנו כאן גם את מרכז הפיתוח של החברה". יזמת "ישראל 2048 - עתיד משותף" מקדמת חזון שהיפוך את

הנגב ואת הגליל למנועי הצמיחה של ישראל ולמרכזים בפני עצמם. המפתח, אולי העיקרי, לעשות זאת הוא באמצעות תעסוקה - יצירת היקף נרחב של מקומות עבודה ראויים שיגרמו לאנשים לנצל את האפשרות לרכוש דירה במחיר נמוך יחסית למרכז הארץ ולהנות ממקום עבודה שהיה גם מתגמל כלכלית וגם קרוב וקל להגעה. דוגמה מופלאה למרכז תעסוקה שהצליח לעשות זאת הוא פארק ההייטק באר-שבע שנפתח לפני כשש שנים בלבד וכבר היום מועסקים בו יותר מ-2,500 עובדים. "אנחנו היינו החברה הראשונה שהתחייבה להצטרף לפארק ההייטק בבאר-שבע כבר לפני כשמונה שנים, כשהוא עוד היה בשלבי תכנון", מזכרת מאיה הופמן-לו, מנהלת מרכז הפיתוח של Dell EMC בי"ש, אחד מארבעת מרכזי הפיתוח של החברה בישראל. "היינו אמיצים", צוחקת הופמן-לו. "ראינו שפארק ההייטק ממוקם סמוך לאוניברסיטת בן גוריון, ליד קריית התקשוב ואמ"ן המתוכננים והבנו את הפוטנציאל. בלי ציונות, בעיניי זו הייתה ממש חלוציות. כיום עובדים במרכז הפיתוח יותר מ-260 עובדים, שיותר מ-85 אחוזים מהם גרים בנגב. בנוסף רבים מהעובדים הגיעו לעיר כדי ללמוד, התחילו לעבוד אצלנו כסטודנטים, הכירו כבר בן/בת זוג מהאזור, והבנו שלצד האתגר המקצועי, אפשר לקנות כאן בית - ונשארו. זה תהליך. הוא לוקח זמן, אבל אם נושים את זה נכון זה אפשרי וזה קורה. השקעות ממשלתיות, שיתוף פעולה של ארגוני עובדים, חזון ומנהיגות - אלה המפתחות". לא לחינם משתמשת הופמן-לו במושג "חלוציות". כמה מאנשי

העסקים הוותיקים בישראל, בחוץ לפתח את עסקיהם דווקא בפריפריה, מתוך רצון לסייע להתפתחות המדינה. "אבי, משה (מזוז) ורטהיים ז"ל, ראה חשיבות רבה בהשקעות שמחוץ לאזור המרכז", אומרת בתו, אשת העסקים והפילנתרופות דהרית ורטהיים. "אנחנו, משפחת ורטהיים, גאים מאוד בהקמה של טרה במרחב נתיבות, קרלסברג באשקלון ונביעות בקריית-שמונה. אני מאמינה שפיתוח העתיד של ישראל נמצא בנגב ובגליל ואזורים אלה הם שצריכים למשוך מאות חברות והומנו אנשים ליצירת סביבת עבודה עצמאית". נשיא התאחדות התעשייתיים, שרגא ברוש: "התעשייה הישראלית המתקדמת מהווה פוטנציאל העסקה ויצא דופן למומחים טכנולוגיים בכל התחומים. אנו בטוחים כי בפעילות משותפת של התאחדות התעשייתיים, משרד החינוך, משרד התעשייה, צה"ל, המכללות ועוד, נצליח לקדם את נושא החינוך הטכנולוגי ולייצר בישראל את הדור הבא והמתקדם של המומחים המקצועיים החדשים".

אחד הדוחפים והמסייעים לקידום נושא התעסוקה באזורים שאינם מרכז הארץ הוא חבר הכנסת (ליכוד), לשעבר ראש עיריית ירושלים, ניר ברקת. "הגיע הזמן להחליף את המונח 'פריפריה' ולראות בנגב ובערבה, בגולן ובגליל, ביהודה ובשומרון - מרכזי צמיחה. בכל אחד מחבלי הארץ הללו", אומר ברקת, "טמון פוטנציאל ייחודי לשגשוג כלכלי ואנושי". ברקת אף היה היוזם של "ישראל צומחת" - מעין כוח משימה, שבהתבסס על עבודת מחקר מקיפה, שוקד על תוכנית שמטרת העל שלה היא להפוך את הפריפריה לאזורי צמיחה והדמיוניות. "טרם כניסתי לתפקיד ראש העיר ירושלים, פיתחתי תוכנית להעלאת ירושלים למסלול הצלחה יחד עם פרופסור מייקל פורטר ממלוארד. זיהינו את התחומים העיקריים בהם

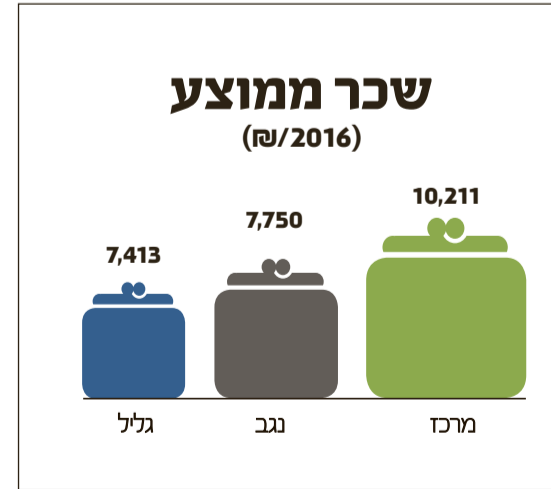

אלון קולומניק, דהרית ורטהיים

מפת התעסוקה העתידית במרכזים החדשים

* מפת עתיד רעיונית להמחשה - מנועי צמיחה ונוכסים בולטים, באדיבות "תנועת אור"

יש לעיר יתרון יחסי ובהם יש להתמקד. התוכנית הצליחה בענק והפכה את כלל המגמות בירושלים מדעכה לצמיחה. את ההצלחה הזו אנחנו רוצים ליישם גם בפריפריה.

חזון התעסוקה

כך צריך להיראות שוק העבודה בישראל בת 100

עין שלו

בשנים הקרובות ולקראת 2048 ישראל מוכרחה לגלות את האוצרות והנכסים שלה, במקומות שעוד לא מוצא מקום המדינה. ישראל יכולה כיום להעצים את אפשרויות הפיתוח שלה ולמקסם את פוטנציאל הצמיחה שלה. שווקים יצמחו בכל הארץ ובמרכזים החדשים סביב אשכולות תעסוקה ממוקדים, כמו ביוטק, ייצור מתקדם, אגרוטק ועוד הנכסים הייחודיים ייצרו מאות אלפי משרות מגוונות ואיכותיות. ערי הפיתוח בנגב ובגליל, לצד תל-אביב וירושלים, יובילו את הצמיחה הכלכלית הלאומית. מתחמי עבודה חדשים יפתחו בתוך הערים והשכונות, עיהוב השימושים ייצרו אווירה תוססת בכל שעות היום ויפחית את הצורך בתחבורה בין עירונית כדי להגיע לאתרי בילוי רחוקים. אנשים יילכו ברגל ורכבו על אופניים לעבודה או יעודו בתחבורה ציבורית נגישה ואיכותית, מה שיחסוך עמידה של שעות בפקקים. מתחמי עבודה מרוחק בתוך השכונות יאפשרו גיוון בקהילה וייצרו שותפויות בין סקטוריות. במרכזים החדשים בגליל ובנגב יהיה מנגנון חיבור בין החינוך, ההכשרות וההשכלה לתעסוקה, סטודנטים יקבלו את ההכשרה המעשית שלהם כבר במהלך התואר, וידעו שיש להם עתיד באזור בו הם למדו. הנגב והגליל יהפכו לאקו-סיסטם של מציונות שיתחבר למהפכה התעשייתית הרביעית, למגמות גלובליות, שימשכו השקעות וחברות מכל העולם.

עין שלו, שותף מנהל KPMG

3 צעדים

להפיכת הנגב והגליל למרכזים חדשים - תעסוקה

- השקעה ממוקדת במנועי צמיחה אזוריים** - השקעה של 1.5 מיליארד שקל לקידום שישה עד שמונה מנועי צמיחה במרכזים החדשים, שייובילו לריעת התשתית ל-100 אלף המשרות הראשונות.
- השקעה ושילוב סטודנטים בגליל ובנגב** - השקעה של 80 מיליון שקל להשקעת 10,000 סטודנטים בנגב ובגליל ב-3 השנים הקרובות. על ידי הפיכת הנגב והגליל ל"גן עדן" לנוח אדם איכותי, על ידי מתן חבילה להשקעת סטודנטים בהיקפים משמעותיים במרכזי החיים החדשים. התוכנית תתייחס לכלל האלמנטים - מעבר מהשכלה לתעסוקה, דיוק קהילתיות, פנאי ותרבות ובדגש על מקצועות העתיד.
- פיילוט להטמנת חינוך חדשני וייחודי** - תקצוב החינוך הטכנולוגי ו-20 מוסדות בכארבעה מיליון שקל למוסד, לשילוב והטמנת תוכניות הכשרה חדשניות שישלבו הטמנת טכנולוגיות, קורסים מקצועיים מונחי דרישות מחברות באזור שמעוניינות לעבור למרכזים החדשים, בדגש על חיבור למנועי הצמיחה המקומיים ומקצועות העתיד.

רקק לנוע לנוע

אחד החלקים המהותיים בבניית המרכזים החדשים בנגב ובגליל הוא פתרון בעיית התחבורה. כדי שלא נמצא את עצמנו ב-2048 עומדים בפקקי ענק, יש לבסס אפשרויות תנועה מזמינות בתוך המרכזים, המעודדות שימוש בתחבורה ציבורית, באופניים או הליכה

מאת אתי אברמוב

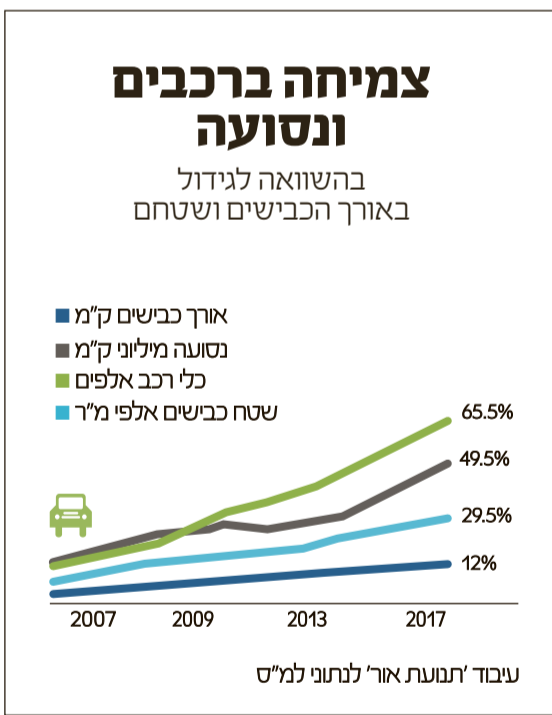
לא משנה באיזו מכונית אתם נוהגים, העובדה העגומה היא שבישראל כיום כולן עומדות בסופו של דבר באותו הפקק. אם באיחופה חולקות את אותו ק"מ 773 מכוניות, הרי שבישראל עומדות על אותו ק"מ פי ארבעה מכוניות - 2730. והנתון הזה רק עולה ועולה. המשמעות היא לא רק הזמן שאתם מבזבזים עם הילדים או ממחרים הבית מהעבודה ולכן פחות יעילים, אלא הנזק הכלכלי כתוצאה מהמצב שעמד ב-2018 על 35 מיליארד שקלים בשנה.

התחזית הלא מעודדת היא שעד 2040 יעמוד הנזק לתשתיות על כ-70 מיליארד שקל. ברור אם כן מדוע קביעת מבקר המדינה מיולי 2018, כי מדובר במצב חירום, מחייבת פעולות מיידית לשינוי המצב.

הפתרון שכולם מתמקדים בו הוא שינוי בדפוסי ההתנהגות של הישראלי בכל הקשור לתחבורה הציבורית, בעיקר אוטובוסים ורכבות. כבר ב-2012 המליצו משרדי התחבורה והאוצר על הקצאת 250 מיליארד שקל לטובת פיתוח תשתיות ציבוריות לתחבורה, תוך שהם מפרידים בין שינוע בין מרכזי ערים לשינוע תוך עיריות, בדגש על אוטובוסים. ב-2017, נהגתה תוכנית כינמטרית גדולה יותר בשיתוף רכבת ישראל, בה דובר על השקעה של 125 מיליארד שקל לטובת חיבורים בין הצפון הרוחק לדרום הרוחק עד שנת 2040.

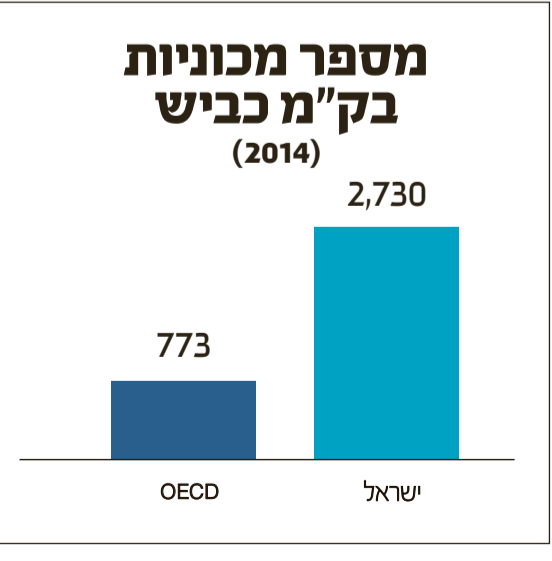

ערן טל

שמדובר, בין השאר, באוכלוסייה צעירה בה לא יכולים להיות רכב. אנחנו רוצים שהילדים יוכלו להתנייד בתחבורה ציבורית כדי להגיע לחוגים, למוסדות חינוך וכדי להתנתק מהמרכז. "צריכה להתקבל החלטה ומדיניות שאנחנו פורשים את האוכלוסייה בכל ישראל ולא רק במדינת תל-אביב, ברגע שמקומים מרכזים בגליל ובנגב צריך להחליט שלא מקימים בנגב רק רכבת כדי שתהיה גישה לתל-אביב, אלא נותנים לתושבי האזור את כל השיחות באשכול אחד". קשה לדמיין פער גדול יותר בין ערן טל, מנכ"ל הפרויקט העתידני הייפרלופ ישראל, למציאות שבה אני מראיית את, בקרון ברכבת ישראל. אני גר בקריית-טבעון והמשרדים בתל-אביב, זו הדרך הכי נוחה להגיע.

מפת התחבורה העתידית בישראל

נוחה, אבל לא הכי קצרה, בטח לא בזמן. על ההיפרלופ, אמצעי טכנולוגי מתקדם לשינוע מסות גדולות של אנשים, שמע במקרה. תחקיר שערך העלה כי המוצר החדשני נמצא כרגע בפיתוח במעבדת האם בקליפורניה, ובגלל היתכנות כלכלית המודל הראשון יוצא לדרך בהודו. אבל זה לא משנה, כי לדבריו כבר בחמש השנים הבאות, אפשר יהיה להציב קווים, עילים או תחתיים, בין תל-אביב לאילת, ובין באר-שבע לאשדוד, העוקר שבסוף תגיעו מקריית שמונה לאילת ב-25 דקות, במהירות של אלף קמ"ש.

"אני מאמין שב-2048 נראה יותר תחבורה תת-קרקעית מאשר היום", אומר טל. "עדיף לרדת לעומק ולהוביל, ולצד רשת של עורקים וורידים תחבורתיים. השינוע ייעשה בקהוות קטנות יותר וממוקדות יותר, כמעט מדלת לדלת.

"כולם היום מדברים על הרכבת הקלה כעל פתרון זה כבר מיושן. לא בכדי אנשי החזון והיזמים הם לא כלכלנים בהבנתם, כי כשהכלכלן חושב מה הוא יקבל עבור השקעתו קשה לו לחזות אספקטים אחרים, שמתרחשים בעתיד הרחוק. זה 20-40 מיליון דולר לקילומטר אבל שווה".

חזון התחבורה

כך צריך להיראות עתיד התחבורה בישראל בת ה-100

שלושה מרכזי חיים בישראל יהיו ב-2048 בישראל, ובהן ערי עתיד המקושרות ביניהן ומקושרות גם לעיר הראשה (העיקרית) של אותו מרכז בתחבורה זמינה ומזמינה לכל התושבים.

התחבורה הציבורית צריכה לשמש מעל 80 אחוז מאוכלוסיית המדינה. על פי חוק תהיה לכל אזור גישה לתחבורה ציבורית עד חמש דקות או 500 מטר הליכה מביתו.

אמצעי התחבורה המתקדמים ביותר בעולם מבוססי טכנולוגיות חדישות, ישרתו את הנוסעים. בעיר תתקיים תנועה על פי דרישה, לצד תשתית עירונית שמחברת בין לב כל שכונה למרכזי התרבות, החינוך, העסקים והבריאות בתשתית קבועה על-כבישית. התכנון יפחית מראש את הצורך ברכב פרטי ואפילו בתחבורה ציבורית ויאפשר גישה נוחה מהבית לעבודה ולמקומות הביילי ברכיבה על אופניים וברגל בשבילים מותאמים.

התחבורה תכונן את התשתיות, הבנייה, מוקדי התעסוקה והבילוי ולא לאחר שנקים אותם נבדוק איך אפשר להתחבר ולהנגיש אותם. מהפכת התחבורה תחבר לחזון הכולל מיקום הדיור, התעסוקה, התרבות, הבריאות וההשכלה מחושים מראש ומאפשרים לכל אזור להיות בודאות תחבורתית, לחסוך את השימוש ברכב המשפחתי להוויל את סל הצריכה וההוצאה השנתית.

אילן כהן, מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר

3 צעדים להפיכת הנגב והגליל למרכזים חדשים - תחבורה

1. הגברת תדירות ואיכות התחבורה הציבורית
 - סלילת/הקצאת נתיבי תחבורה עירוניים ובין עירוניים. שינוי המודל התחבורתי באמצעות החלפת האוטובוסים הכבדים בתדירות נמוכה לטובת אוטובוסים קטנים (ובעתיד אוטונומיים) לפי ביקוש בתדירות גבוהה יותר במטרה לשפר את הנגישות והקישוריות בתוך מרכזי החיים ואל עיר המטרופולין.
2. חיבור רשות מקומית לתחבורה תקצוב 20 מיליון שקל לרשת להכשרת מסלולי תחבורה עירוניים, לשילוב פתרונות תחבורה פשוטים, זולים ומהירים בין כל חלקי הרשות המקומית לנקודות איסוף והורדה מרכזיות של תחבורה ציבורית על ידי קידום פרויקטים המעודדים הליכה וכלי תחבורה קלים כמו אופניים, קורקיני וכדומה.
3. הקמת צוות תוכנית אב לתחבורה ציבורית במרכזי החיים החדשים
 - תכנון תחבורה ציבורית פנימית מחברת, מקשרת איכותית וזמינה ועל בסיס רשת-על עצמאית לניהול "עולם התחבורה" הציבורי בישראל

בואו לקחת חלק

ביצירת המרכזים החדשים בנגב ובגליל

להשפיע

לחיות

ליזום

חפשו אותנו בגוגל: 'המרכזים החדשים'

☎ 1-800-215-216

תנועת אור הוקמה בשנת 2002 במטרה להפוך את ישראל למדינה שהכי טוב לחיות בה. אנו מאמינים כי בנגב ובגליל טמון הסיפור הערכי והמעשי של דורינו שיכול לחבר את כולנו. בשנתיים האחרונות יזמנו עם מאות שותפים מכל גוני הקשת את חזון "ישראל 2048 - עתיד משותף". המשימה שלנו - להשפיע על הביצוע הממשלתי להשקעות מונחות חזון כולל ולסייע לחלוצי העתיד, ליצור ערים שוות, משגשגות ומושכות בנגב ובגליל, המרכזים החדשים של ישראל.

יישבנו
45,000
חלוצות וחלוצים

חיזקנו
13
ערים

גיבשנו
34
גרעיני התיישבות

הרחבנו
50
מושבים וקיבוצים

בנינו
93
מבני ציבור וקהילה

הקמנו
8
יישובים חדשים